

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Ογδόντα Επτά

Η Αποκάλυψη του Λέοντος: Από το Πάνειον έως την Τελική Σφράγιση

Jeff Pippenger

2024-04-17

Όταν ο Ιησούς αποσφραγίζει μία προφητική αλήθεια, παρίσταται ως ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα, και στην Καισάρεια του Φιλίππου ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα άρχισε να αποσφραγίζει «ότι πρέπει να υπάγη εις Ιεροσόλυμα και να πάθη πολλά από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων και να θανατωθή και την τρίτην ημέραν να αναστηθή». Οι αλήθειες εκείνες ευθυγραμμίζονται με το μήνυμα το οποίο αποσφράγισε στην αρχή του καιρού της σφραγίσεως των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, και έπειτα πάλιν στο τέλος αυτής ακριβώς της ίδιας περιόδου. Οι αλήθειες εκείνες ευθυγραμμίζονται με το μήνυμα που παριστάνεται στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Όταν αποσφραγίζει εκείνη την αλήθεια στους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, το πράττει μέσω της μεθοδολογίας «γραμμή επί γραμμής», διότι εκεί ευρίσκονται τα «κλειδιά» της βασιλείας του Θεού. Αυτές οι αλήθειες πρέπει να φαγωθούν, διότι είναι τα κλειδιά της βασιλείας του Θεού, και η βασιλεία του Θεού πρέπει να είναι εντός του λαού Του.

Και όταν ερωτήθηκε από τους Φαρισαίους πότε θα έλθει η βασιλεία του Θεού, τους απάντησε και είπε: Η βασιλεία του Θεού δεν έρχεται έτσι ώστε να παρατηρείται· ούτε θα πουν: Ιδού, εδώ! ή, Ιδού, εκεί! διότι, ιδού, η βασιλεία του Θεού είναι εντός υμών. Λουκάς 17:20, 21.

Και τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίττουσι· διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ πιστεῦῃ κανεὶς ἀπλῶς τὴν «ἀλήθεια». Πρέπει αὕτη νὰ γίνῃ μέρος τοῦ εἶναι σου, ὅπως ἡ φυσικὴ τροφή πού καταναλίσκεται. Στὴν ἱστορία τῶν ἐδαφίων δεκατρία ἕως δεκαπέντε, ὁ Λέων ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἀποσφραγίζει τὶς ἀλήθειες πού συνδέονται μὲ τὸν προσεχῶς ἐρχόμενον νόμον τῆς Κυριακῆς, καὶ αὐτὲς οἱ ἀλήθειες ἐντυπώνουν τὴν σφραγίδα ἐπὶ τῶν μετώπων τῶν φρονίμων παρθένων, πρὸ τῆς ἐπερχομένης κρίσεως. Ὁ Λέων ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἐγίνωσκε πλήρως τὴ μαρτυρία τοῦ κεφαλαίου δεκάτου ἔκτου τοῦ Ματθαίου, καὶ ἡ ἐπίσκεψίς Του εἰς τὴν Καισάρειαν τὴν Φιλίππου ἦτο ἐναρμονισμένη μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ Δανιήλ περὶ τοῦ Πανίου, καὶ Ἐκεῖνος ἐγίνωσκε ὅτι ἡ σκιά τοῦ σταυροῦ, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἴστατο μετὰ τοῦ μαθητοῦ Του στὴν Καισάρειαν τὴν Φιλίππου, ἀντιπροσώπευε τὴ σκιά τοῦ ἐπερχομένου νόμου τῆς Κυριακῆς στὴν ἱστορία τοῦ λαοῦ Του τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν.

Από τότε ήρχισε ο Ιησούς να δεικνύη εις τους μαθητάς αυτού ότι έπρεπε να υπάγη εις Ιεροσόλυμα και να πάθη πολλά από τους πρεσβυτέρους και αρχιερείς και γραμματεῖς, και να θανατωθή, και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. Τότε ο Πέτρος, παραλαβών αυτόν, ήρχισε να επιτιμά αυτόν, λέγων· Γένοιτο έλεος εις σε, Κύριε· τούτο δεν θέλει γείνει εις σε. Εκείνος δε στραφεῖς, είπε προς τον Πέτρον· Ὑπαγε οπίσω μου, Σατανά· σκάνδαλόν μου είσαι· διότι δεν φρονεῖς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. Τότε είπε ο Ιησούς προς τους μαθητάς αυτού· Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν, και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού, και ας με ακολουθή. Διότι όστις θέλη να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέσει την ζωήν αυτού ένεκεν εμού, θέλει ευρεί αυτήν. Επειδή τι ωφελείται άνθρωπος, εάν

τον κόσμον όλον κερδήσει, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; ή τι θέλει δώσει άνθρωπος εις αντάλλαγμα της ψυχής αυτού; Διότι μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού. Αληθώς σας λέγω, είναι τινες των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ίδωσι τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού. Ματθαίος 16:21–28.

Το πρώτο, και επομένως, βάσει του κανόνα της πρώτης μνείας, το σπουδαιότερο πράγμα που είπε ο Ιησούς στους μαθητές Του σχετικά με τα παθήματα του σταυρού, είναι ότι θα έπρεπε να σηκώσουν τον δικό τους σταυρό, εάν επέλεγαν να Τον ακολουθήσουν. Η αδελφή White δηλώνει σαφώς ότι ο σταυρός είναι επίσης ο ζυγός. Ο ζυγός και ο σταυρός είναι σύμβολα της προσωπικής θελήσεως του ανθρώπου, και τα πάντα εξαρτώνται από την ορθή άσκηση της θελήσεως. Η δύναμη που στηρίζει τον ναό του Θεού είναι ένα Αρνίον που είχε σφαγεί και κρεμαστεί επάνω σε έναν «στύλο». Το σφαγμένο Αρνίον αντιπροσωπεύει τη σταύρωση της κατώτερης σαρκικής φύσεως, και ο «στύλος» επάνω στον οποίο κρεμάται η νεκρή σάρκα είναι η θέληση. Ο Χριστός έδωσε το παράδειγμά Του για το πώς να νικά κανείς, διατηρώντας πάντοτε τη θέλησή Του υποταγμένη στο θέλημα του Πατέρα Του, και, για την επιτέλεση αυτού του έργου, εκάθισε στον θρόνο μαζί με τον Πατέρα Του. Το σύμβολο της νίκης είναι το σφαγμένο Αρνίον, κρεμασμένο επάνω στον στύλο. Όλες αυτές οι αλήθειες συνδέονται άμεσα με εκείνους που παριστάνονται ως Πέτρος.

Προς τη Φιλαδέλφεια, η οποία αντιπροσωπεύεται από τη σκηνή του Έξετερ, δηλώνεται:

Τον νικόντα θέλω κάμει στύλο εν τω ναό του Θεού μου, και δεν θέλει εξέλθει πλέον έξω· και θέλω γράψει επ' αυτόν το όνομα του Θεού μου, και το όνομα της πόλεως του Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, η οποία καταβαίνει εκ του ουρανού από του Θεού μου· και το νέον μου όνομα θέλω γράψει επ' αυτόν. Όστις έχει ους, ας ακούσει τι λέγει το Πνεύμα προς τας εκκλησίας. Αποκάλυψις 3:12, 13.

Όποιος νικά, όπως νίκησε ο Χριστός, θα λάβει νέο όνομα, καθώς και ο Σίμων Βαριωνᾶς, και θα γίνει στύλος στον ναό του Θεού, όπως ο Χριστός είναι ο Αμνός ο εσφαγμένος και αναρτημένος επί στύλου στον ναό του Θεού. Όταν νικήσουν όπως νίκησε ο Χριστός, θα καθίσουν και αυτοί επί του θρόνου στους επουρανίους τόπους, καθώς και ο Χριστός.

Προς τη Λαοδίκεια, η οποία αντιπροσωπεύεται από τη σκηνή του Γουότερταουν, αναφέρεται:

Ίδου, ἴσταμαι ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θὰ εἰσέλθω πρὸς αὐτὸν καὶ θὰ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. Εἰς ὅποιον νικᾷ θὰ δώσω νὰ καθίσει μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. Ὁ ἔχων οὖς, ἀς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Αποκάλυψις 3:20–22.

Η πρώτη αλήθεια που είπε ο Ιησούς στους μαθητές, καθώς άρχιζε να τους αποκαλύπτει τα παθήματα του σταυρού, ήταν η αλήθεια ότι οι άνθρωποι πρέπει να νικούν ακριβώς όπως Εκείνος είχε δώσει το παράδειγμα της νίκης. Οι άνθρωποι πρέπει να σταυρώσουν τη σάρκα μαζί με τα πάθη και τις επιθυμίες. Όταν αυτό γίνει, θα καθίσουν στα επουράνια μέρη.

Και ενώ ήμεθα νεκροί εξαιτίας των αμαρτιών, μας εξωποίησε μαζί με τον Χριστόν, (κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι), και μας συνανέστησε, και μας συνεκάθισε εις τα επουράνια εν Χριστώ Ιησού. Εφεσίους 2:5, 6.

Αφού παρουσίασε την αλήθεια της σταυρώσεως υπό το πρίσμα της προσωπικής ευθύνης, ο Λέων της φυλής του Ιούδα πρόσθεσε μία ακόμη αλήθεια, η οποία αφορά τις έσχατες ημέρες.

Διότι τι ωφελείται ο άνθρωπος, εάν κερδήσει όλον τον κόσμο, και ζημιωθεί την ψυχήν αυτού; ή τι θέλει δώσει ο άνθρωπος εις αντάλλαγμα της ψυχής αυτού; Επειδή ο Υιός του ανθρώπου μέλλει να έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού· και τότε θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού. Αληθώς σας λέγω, ότι είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, έως ου ιδωσι τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού. Κατά Ματθαίον 16:26–28.

Όταν το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου αποσφραγισθεί από τον Λέοντα εκ της φυλής του Ιούδα κατά την τελική περίοδο της σφραγίσεως των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, θα υπήρχαν μερικοί οι οποίοι δεν θα πέθαιναν. Κατόπιν απευθύνθηκε ειδικώς προς τους εκατόν τεσσαράκοντα τέσσερις χιλιάδες, τον λαό Του των εσχάτων ημερών, οι οποίοι δεν γεύονται θάνατο. Επομένως, έξι ημέρες μετά την επίσκεψή Του στην Καισάρεια Φιλίππου, ο Λέων εκ της φυλής του Ιούδα αποσφράγισε μία αλήθεια που επρόκειτο να ενισχύσει τους μαθητές Του για την επερχόμενη κρίση του σταυρού, αλλά, ακόμη σπουδαιότερα, αναφερόταν στον νόμο της Κυριακής που σύντομα έρχεται.

Και μεθ' ήμέρας έξι ό Ιησοϋς παραλαμβάνει τον Πέτρον, τον Ιάκωβον και Ιωάννην τόν αδελφόν αυτού, και άναβιβάζει αυτούς εις όρος ύψηλόν κατ' ιδίαν. Και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών· και τό πρόσωπον αυτού έλαμψε ως ό ήλιος, τὰ δέ ίμάτια αυτού έγέγοντο λευκά ως τό φως. Και ιδού, ώφθησαν εις αυτούς Μωυσης και Ηλίας, συλλαλοϋντες μετ' αυτού. Αποκριθείς δέ ό Πέτρος είπε προς τον Ιησοϋν· Κύριε, καλόν έστιν ήμας ώδε εΐναι· εάν θέλης, ποιήσωμεν ένταϋθα τρεις σκηνάς, σοι μίαν, και Μωυση μίαν, και μίαν Ηλία. Έτι αυτοϋ λαλοϋντος, ιδού, νεφέλη φωτεινή έπεσκίασεν αυτούς· και ιδού, φωνή έκ τής νεφέλης λέγουσα· Οϋτός έστιν ό Υιός μου ό αγαπητός, έν ω̄ εϋδόκησα· αυτοϋ άκούετε. Και άκούσαντες οι μαθηται έπεσαν επί πρόσωπον αυτών και έφοβήθησαν σφόδρα. Και προσελθών ό Ιησοϋς ήψατο αυτών και είπεν· Εγέρθητε και μη φοβεΐσθε. Έπάραντες δέ τους όφθαλμούς αυτών, οϋδένα είδον ει μη αυτόν τον Ιησοϋν μόνον. Και καταβαινόντων αυτών από τοϋ όρους, έντεΐλατο αυτοΐς ό Ιησοϋς λέγων· Μηδενι είπητε τό όραμα, έως οῡ ό Υιός τοϋ ανθρώπου εκ νεκρών άναστή. Και έπηρώτησαν αυτόν οι μαθηται αυτοϋ λέγοντες· Τί οϋν οι γραμματεΐς λέγουσιν ότι Ηλιαν δεΐ έλθειν πρώτον; Ό δέ Ιησοϋς άποκριθείς είπεν αυτοΐς· Ηλίας μεν έρχεται πρώτον και άποκαταστήσει πάντα· λέγω δέ ύμίν ότι Ηλίας ήδη ήλθε, και ουκ έπέγνωσαν αυτόν, άλλ' έποίησαν έν αυτω̄ όσα ήθέλησαν· οϋτως και ό Υιός τοϋ ανθρώπου μέλλει πάσχειν ύπ' αυτών. Τότε συνήκαν οι μαθηται ότι περι Ιωάννου τοϋ Βαπτιστοϋ είπεν αυτοΐς. Ματθαΐος 17:1–13.

Στο χωρίο αυτό, ο Λέων της φυλής του Ιούδα αποσφραγίζει τις αλήθειες που σφραγίζουν τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες ακριβώς πριν από τη λήξη της δοκιμασίας, διότι «ο καιρός είναι εγγύς». Πρώτα προσδιόρισε το πάθημα του σταυρού και παρουσίασε την εμπειρία αυτή ως την

καθοριστική διαφορά μεταξύ μιας τάξεως που θα αρνούταν να ασκήσει τη θέλησή της για τη σταύρωση της σαρκός, και μιας τάξεως που θα ακολουθούσε το παράδειγμα του Χριστού. Έπειτα τους παρουσίασε ότι εκπροσωπούσαν την τελευταία γενεά της ιστορίας της γης, όταν θα υπήρχαν άνθρωποι που θα ζούσαν από τον χρόνο της αποσφράγισης που έλαβε χώρα στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, έως την επιστροφή Του.

Κατόπιν παρουσίασε ένα όραμα της δεδοξασμένης υπάρξεώς Του, και μαζί Του ήσαν ο Μωυσής και ο Ηλίας. Το μήνυμα της σφραγίσεως, το οποίον αποσφραγίζεται, είναι η Αποκάλυψις του Ιησού Χριστού, η οποία συνδέεται με τον Μωυσή και τον Ηλία, και το μήνυμα εκείνο άρχισε να αποσφραγίζεται τον Ιούλιο του 2023, όταν οι δύο μάρτυρες του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, οι οποίοι είναι ο Μωυσής και ο Ηλίας, εθεμελιώθησαν, γραμμή επί γραμμής, ως τα σύμβολα που αντιπροσώπευαν τη σφράγιση των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Όταν οι τρεις μαθητές είδαν το όραμα και ήκουσαν τη φωνή του Θεού, «έπεσαν κατά πρόσωπον, και εφοβήθησαν σφόδρα. Και ο Ιησούς προσελθών ήγγισεν αυτούς, και είπεν, Εγέρθητε, και μη φοβείσθε».

Το όραμα το οποίο είδαν οι τρεις μαθητές αντιπροσωπεύει ένα όραμα της δόξας του Χριστού κατά τις έσχατες ημέρες, και επομένως είναι το ίδιο όραμα το οποίο είδε ο Δανιήλ στο δέκατο κεφάλαιο.

Και εγώ, ο Δανιήλ, μόνος είδα την όραση· διότι οι άνδρες που ήσαν μαζί μου δεν είδαν την όραση· αλλά μέγας τρόμος έπεσε επ' αυτούς, ώστε έφυγαν για να κρυφθούν. Και έμεινα εγώ μόνος, και είδα αυτήν τη μεγάλη όραση, και δεν απέμεινε δύναμη μέσα μου· διότι η ευπρέπειά μου μετεστράφη μέσα μου σε φθορά, και δεν διατήρησα δύναμη. Άκουσα όμως τη φωνή των λόγων αυτού· και όταν άκουσα τη φωνή των λόγων αυτού, τότε ήμουν σε βαθύ ύπνο επί του προσώπου μου, και το πρόσωπό μου προς τη γη. Και ιδού, χείρα με άγγιξε, η οποία με έστησε επάνω στα γόνατά μου και επάνω στις παλάμες των χειρών μου. Και μου είπε· Δανιήλ, άνθρωπε πολύ αγαπητέ, εννόησε τους λόγους που εγώ λαλώ προς σέ, και στάσου όρθιος· διότι προς σέ έχω τώρα αποσταλεί. Και όταν ελάλησε προς εμέ αυτόν τον λόγο, εστάθηκα τρέμων. Τότε μου είπε· Μη φοβού, Δανιήλ· διότι από την πρώτη ημέρα που έδωσες την καρδιά σου να εννοήσεις και να ταπεινώσεις τον εαυτό σου ενώπιον του Θεού σου, οι λόγοι σου εισακούσθηκαν, και εγώ ήλθα εξαιτίας των λόγων σου. Δανιήλ 10:7–12.

Το όραμα της μεταμορφώσεως στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο του Ματθαίου είναι το κατοπτρικό όραμα του δεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, το οποίο λαμβάνει χώρα όταν τα νεκρά ξηρά οστά του Ιεζεκιήλ ανασταίνονται. Το όραμα, και το συναφές μήνυμα, φανερώνει δύο τάξεις προσκυνητών, τη μία στη σκηνή του Exeter, και την άλλη στη σκηνή του Watertown, η οποία είναι η σύναξη των εμπαικτών του Ιερεμία και η συναγωγή του Σατανά του Ιωάννη. Όπως με τα αποτελέσματα του οράματος στη μαρτυρία του Δανιήλ, έτσι και εδώ, «όταν δε ήκουσαν οι μαθηταί, έπεσαν κατά πρόσωπον αυτών, και εφοβήθησαν σφόδρα. Και προσελθών ο Ιησούς ήγγισεν αυτούς, και είπεν, Εγέρθητε, και μη φοβείσθε». Το όραμα ήταν ακουστό και ορατό και στις δύο περιπτώσεις, και προκάλεσε φόβο και στα δύο παραδείγματα. Μία «επαφή» απαιτήθηκε προς ενδυνάμωσιν και στις δύο μαρτυρίες.

Το όραμα της μεταμορφώσεως αποτελούσε απόδειξη, μεταξύ άλλων, ότι ο Λόγος του Θεού ουδέποτε αστοχεί· διότι στο δέκατο έκτο κεφάλαιο του Ματθαίου, στον τελευταίο στίχο, ο Ιησούς

είχε δηλώσει ότι «Είναι τινές τῶν ἐδῶ ἐστώτων, οἵτινες δὲν θέλουσι γευθῆ θάνατον, ἕως οὗ ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ». Ἡ μεταμόρφωση ἦταν μια απεικόνιση του ερχομῶ του «Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου» μέσα στη βασιλεία Του.

«Ὁ Μωυσῆς ἐπάνω στο ὄρος της μεταμορφώσεως ἦταν μάρτυρας της νίκης του Χριστοῦ ἐπὶ της αμαρτίας και του θανάτου. Ἀντιπροσώπευε ἐκείνους που θα ἐξέλθουν ἀπὸ τον τάφο κατὰ την ἀνάσταση των δικαίων. Ὁ Ηλίας, ο οποίος εἶχε μετατεθεῖ στον ουρανό χωρίς να δεῖ θάνατο, ἀντιπροσώπευε ἐκείνους που θα εἶναι ζωντανοί ἐπάνω στη γη κατὰ τη δευτέρη ἐλευση του Χριστοῦ, και οι οποίοι θα «μεταμορφωθούν, ἐν μιά στιγμῇ, ἐν ριπῇ οφθαλμοῦ, ἐν τη ἐσχάτῃ σάλπιγγι» ὅταν «το θνητόν τούτο πρέπει να ἐνδυθῆ ἀθανασίαν» και «το φθαρτόν τούτο πρέπει να ἐνδυθῆ ἀφθαρσίαν». Α΄ Κορινθίους 15:51–53. Ὁ Ἰησοῦς ἦταν περιβεβλημένος με το φως του ουρανοῦ, ὅπως θα ἐμφανισθεῖ ὅταν θα ἐλθεῖ «ἐκ δευτέρου χωρίς αμαρτίας εἰς σωτηρίαν». Διότι θα ἐλθεῖ «ἐν τη δόξῃ του Πατρός αὐτοῦ μετὰ των αγίων ἀγγέλων». Εβραίου 9:28· Μάρκος 8:38. Ἡ ὑπόσχεση του Σωτήρος προς τους μαθητές εἶχε τώρα ἐκπληρωθεῖ. Ἐπάνω στο ὄρος η μέλλουσα βασιλεία της δόξης παριστάνετο σε μικρογραφία,—ὁ Χριστός ο Βασιλεὺς, ο Μωυσῆς ἐκπρόσωπος των ἀναστημένων αγίων, και ο Ηλίας των μετατεθειμένων». Ἡ Ζωή του Ἰησοῦ, 421.

Ἡ ἀλήθεια της σφραγίσεως περιλαμβάνει την ἀναγνώριση ὅτι οι ἐκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες εἶναι ἐκεῖνοι που παριστάνονται στην Ἀποκάλυψη κεφάλαιο ἐπτὰ, οι οποίοι δὲν πεθαίνουν, και παριστάνονται ἀπὸ τον Ηλία, και ὅτι το μεγάλο πλήθος στην Ἀποκάλυψη κεφάλαιο ἐπτὰ εἶναι ἐκεῖνοι που παριστάνονται ἀπὸ τον Μωυσῆ, οι οποίοι πεθαίνουν. Ἡ μία ομάδα καλεῖται με την πρώτη φωνή της Ἀποκαλύψεως κεφάλαιο δεκαοκτώ, και η ἄλλη ομάδα καλεῖται με την δευτέρη φωνή της Ἀποκαλύψεως κεφάλαιο δεκαοκτώ.

Μετὰ την ἐπαφήν, ὁ Ἰησοῦς ἔδωκε περαιτέρω ὁδηγίαν εἰς τοὺς μαθητὰς, ὅταν εἶπεν· «Μηδεὶς εἶπη τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀναστῆ ἐκ νεκρῶν». Τὸ ὄραμα τῆς μεταμορφώσεως, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ὄραμα τοῦ κατόπτρου, και τὸ ὄραμα τοῦ Ἡσαΐου ἐν τῷ ἕκτῳ κεφαλαίῳ, και τὸ ὄραμα τοῦ Παύλου ὅτε ἦτο ἐν τῷ τρίτῳ οὐρανῷ, και τὸ ὄραμα τοῦ Ἰεζεκιὴλ περὶ τῶν τροχῶν ἐντὸς τῶν τροχῶν, ἐσφραγίσθησαν ὑπὸ τοῦ Λέοντος τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἕως μετὰ την ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἀνάσταση του Χριστοῦ ἀντιπροσωπεύει την ἀνάσταση των δύο μαρτύρων που ἦσαν με τον Χριστὸ σε ἐκείνη ἀκριβῶς την ὄραση, και ἐπρόκειτο να ἀναστηθούν τον Ἰούλιο του 2023. Σε ἐκεῖνο το σημεῖο, το μήνυμα της σφραγίσεως θα ἀποσφραγιζόταν προς τους δύο μάρτυρες της Ἀποκαλύψεως ἕνδεκα και προς τις δύο ομάδες των πιστῶν, και θα ἐτίθετο στο πλαίσιο της ὁράσεως του κατόπτρου της δόξης του Χριστοῦ στο τέλος του κόσμου.

Το μήνυμα της σφράγισης θα τοποθετηθεῖ ἐπίσης μέσα στο πλαίσιο των τριῶν πρώτων ἐδαφίων του πρώτου κεφαλαίου της Ἀποκαλύψεως, ὅπου ἐκτίθεται η αλυσίδα της ἐπικοινωνίας, η οποία ἀντιπροσωπεύει τον συνδυασμὸ της θεότητος με την ἀνθρωπότητα, στη βῆμα προς βῆμα διαδικασία με την οποία το μήνυμα της σφράγισης παρουσιάζεται σε ἐκείνους που εἶναι υποψήφιοι να συγκαταλεχθούν μετὰξὺ των ἐκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Η σταδιακή διαδικασία ήταν από τον Πατέρα, προς τον Υιό, προς τον άγγελο Γαβριήλ, προς τον Ιωάννη, προς τις εκκλησίες. Από τον Θείο Πατέρα, προς τον θείο και ανθρώπινο Υιό, προς ένα αδιάπτωτο κτίσμα (τον Γαβριήλ), προς ένα πεπτωκός κτίσμα (τον Ιωάννη), προς τις εκκλησίες που είναι στην Ασία (τον κόσμο). Τα πέντε αυτά βήματα προσδιορίζονται ρητώς ήδη κατά την πρώτη μνεία της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού, και το να αρνείται κανείς οποιοδήποτε από αυτά ισοδυναμεί με άρνηση όλων.

Σε συμφωνία με εκείνη την αποκάλυψη, οι μαθητές τότε ρώτησαν τον Ιησού: «Διὰ τί λοιπόν λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Ἥλιος πρέπει πρῶτον νὰ ἔλθῃ;» Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς: «Ὁ Ἥλιος μὲν ἔρχεται πρῶτον καὶ θὰ ἀποκαταστήσῃ πάντα· ἀλλὰ σὰς λέγω ὅτι ὁ Ἥλιος ἤδη ἦλθεν, καὶ δὲν τὸν ἀνεγνώρισαν, ἀλλὰ ἔπραξαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν. Ὅμοίως καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ πάθῃ ἀπ’ αὐτῶν.» Τότε οἱ μαθηταὶ ἐνόησαν ὅτι περὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐλάλησε πρὸς αὐτούς.

Ο προφητικός ρόλος του Ιωάννη του Βαπτιστή και του Ιωάννη του Αποκαλυπτή αποτελεί στοιχείο του μηνύματος της σφράγισης, και εκείνοι στη σκηνή του Watertown που επέλεξαν να παραβλέψουν το μήνυμα του Samuel Snow, αντιπροσωπεύουν εκείνους που δεν είναι πρόθυμοι να αναγνωρίσουν ότι ο Κύριος εκλέγει τους άνδρες τους οποίους επιλέγει να εκλέξει. Η φωνή που επιλέχθηκε το 1989, η οποία δημοσίευσε για πρώτη φορά το μήνυμά της διακόσια είκοσι χρόνια μετά το 1776, το 1996, που ήταν ο φύλακας ο οποίος αναγνώρισε ότι το τρίτο αλίμονο είχε φθάσει στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, που παρουσίασε το αμαρτωλό μήνυμα της 18ης Ιουλίου 2020, αποτελεί μέρος του μηνύματος της σφράγισης, και ο ρόλος του αντιπροσωπεύεται από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Είδα ένα σώμα ανθρώπων που στεκόταν καλά φρουρούμενο και ακλόνητο, χωρίς να παρέχει καμία ενίσχυση σε εκείνους που θα επιδίωκαν να κλονίσουν την εδραιωμένη πίστη του σώματος. Ο Θεός τούς έβλεπε με επιδοκιμασία. Μου δείχθηκαν τρία βήματα — τα μηνύματα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου. Είπε ο άγγελος που με συνόδευε: “Αλίμονο σε εκείνον που θα μετακινήσει έναν λίθο ή θα κινήσει μία καρφίδα από αυτά τα μηνύματα. Η αληθινή κατανόηση αυτών των μηνυμάτων είναι ζωτικής σημασίας. Η αιώνια τύχη των ψυχών εξαρτάται από τον τρόπο με τον οποίο γίνονται δεκτά.” Και πάλι οδηγήθηκα μέσα από αυτά τα μηνύματα και είδα πόσο ακριβιά είχε αποκτήσει ο λαός του Θεού την εμπειρία του. Είχε αποκτηθεί μέσα από πολλή οδύνη και σφοδρό αγώνα. Ο Θεός τούς είχε οδηγήσει βήμα προς βήμα, έως ότου τους έθεσε επάνω σε μία στερεή, αμετακίνητη εξέδρα. Είδα άτομα να πλησιάζουν την εξέδρα και να εξετάζουν το θεμέλιο. Μερικοί, με αγαλλίαση, ανέβηκαν αμέσως επάνω της. Άλλοι άρχισαν να βρίσκουν ελαττώματα στο θεμέλιο. Επιθυμούσαν να γίνουν βελτιώσεις, και τότε η εξέδρα θα ήταν τελειότερη και ο λαός πολύ ευτυχέστερος. Μερικοί κατέβηκαν από την εξέδρα για να την εξετάσουν και δήλωσαν ότι είχε τεθεί εσφαλμένα. Αλλά είδα ότι σχεδόν όλοι στέκονταν ακλόνητοι επάνω στην εξέδρα και προέτρεπαν εκείνους που είχαν κατέβει να παύσουν τα παράπονά τους· διότι ο Θεός ήταν ο Αρχιτέκτων, και εκείνοι πολεμούσαν εναντίον Του. Ανακαλούσαν το θαυμαστό έργο του Θεού, το οποίο τους είχε οδηγήσει στη στερεή εξέδρα, και ενωμένοι ύψωσαν τα μάτια τους προς τον ουρανό και με δυνατή φωνή δόξασαν τον Θεό. Αυτό επηρέασε μερικούς από

εκείνους που είχαν παραπονεθεί και εγκαταλείψει την εξέδρα, και αυτοί, με ταπεινό βλέμμα, ανέβηκαν και πάλι επάνω της.»

«Μου εδείχθη εκ νέου η διακήρυξη της πρώτης παρουσίας του Χριστού. Ο Ιωάννης απεστάλη με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, για να ετοιμάσει την οδό του Ιησού. Εκείνοι που απέρριψαν τη μαρτυρία του Ιωάννη δεν ωφελήθηκαν από τις διδασκαλίες του Ιησού. Η αντίθεσή τους προς το μήνυμα που προανήγγελλε την έλευσή Του τούς έθεσε σε θέση όπου δεν μπορούσαν εύκολα να δεχθούν τις ισχυρότερες αποδείξεις ότι Αυτός ήταν ο Μεσσίας. Ο Σατανάς οδήγησε εκείνους που απέρριψαν το μήνυμα του Ιωάννη να προχωρήσουν ακόμη περισσότερο, ώστε να απορρίψουν και να σταυρώσουν τον Χριστό. Πράττοντας τούτο, έθεσαν τους εαυτούς τους σε θέση όπου δεν μπορούσαν να λάβουν την ευλογία κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, η οποία θα τους είχε διδάξει την οδό προς το επουράνιο αγιαστήριο. Το καταπέτασμα του ναού που εσχίσθη έδειξε ότι οι Ιουδαϊκές θυσίες και τελετές δεν θα γίνονταν πλέον δεκτές. Η μεγάλη Θυσία είχε προσφερθεί και είχε γίνει αποδεκτή, και το Άγιο Πνεύμα, το οποίο κατήλθε κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, έστρεψε τη διάνοια των μαθητών από το επίγειο αγιαστήριο στο επουράνιο, όπου ο Ιησούς είχε εισέλθει με το ίδιο Του το αίμα, για να εκχύσει επάνω στους μαθητές Του τα οφέλη της εξιλέωσής Του. Αλλά οι Ιουδαίοι αφέθηκαν σε πλήρες σκότος. Έχασαν όλο το φως που θα μπορούσαν να είχαν σχετικά με το σχέδιο της σωτηρίας, και εξακολουθούσαν να εμπιστεύονται στις άωφελες θυσίες και προσφορές τους. Το επουράνιο αγιαστήριο είχε λάβει τη θέση του επιγείου, όμως εκείνοι δεν είχαν καμία γνώση της αλλαγής. Επομένως, δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Χριστού στα Άγια.»

«Πολλοί ατενίζουν με φρίκη την πορεία των Ιουδαίων, καθώς απέρριψαν και σταύρωσαν τον Χριστό· και όταν διαβάζουν την ιστορία της ατιμωτικής κακομεταχειρίσεώς Του, νομίζουν ότι Τον αγαπούν, και ότι δεν θα Τον είχαν αρνηθεί, όπως ο Πέτρος, ούτε θα Τον είχαν σταυρώσει, όπως οι Ιουδαίοι. Αλλά ο Θεός, ο Οποίος ερευνά τις καρδιές όλων, έφερε σε δοκιμασία εκείνη την αγάπη προς τον Ιησού, την οποία ομολογούσαν ότι αισθάνονταν. Όλος ο ουρανός παρακολουθούσε με το βαθύτερο ενδιαφέρον την υποδοχή του μηνύματος του πρώτου αγγέλου. Αλλά πολλοί, οι οποίοι ομολογούσαν ότι αγαπούσαν τον Ιησού, και οι οποίοι έχυναν δάκρυα όταν διάβαζαν την ιστορία του σταυρού, χλεύασαν τα αγαθά νέα της ελεύσεώς Του. Αντί να δεχθούν το μήνυμα με χαρά, το διακήρυξαν ως πλάνη. Μίσησαν εκείνους που αγαπούσαν την επιφάνειά Του και τους απέκλεισαν από τις εκκλησίες. Εκείνοι που απέρριψαν το πρώτο μήνυμα δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το δεύτερο· ούτε ωφελήθηκαν από την κραυγή του μεσονυκτίου, η οποία επρόκειτο να τους προετοιμάσει ώστε να εισέλθουν μαζί με τον Ιησού, διά της πίστεως, στα άγια των αγίων του επουρανίου αγιαστηρίου. Και, απορρίπτοντας τα δύο προηγούμενα μηνύματα, έχουν τόσο συσκοτίσει τη διάνοιά τους, ώστε δεν μπορούν να δουν κανένα φως στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου, το οποίο δείχνει την οδό προς τα άγια των αγίων. Είδα ότι, καθώς οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Ιησού, έτσι και οι κατ' όνομα εκκλησίες είχαν σταυρώσει αυτά τα μηνύματα, και γι' αυτό δεν έχουν καμία γνώση της οδού προς τα άγια των αγίων, ούτε μπορούν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Ιησού εκεί. Όπως οι Ιουδαίοι, που πρόσφεραν τις μάταιες θυσίες τους, έτσι και αυτοί αναπέμπουν τις μάταιες προσευχές τους προς το διαμέρισμα το οποίο ο Ιησούς έχει εγκαταλείψει· και ο Σατανάς, ευχαριστημένος με την απάτη, προσλαμβάνει θρησκευτικό χαρακτήρα και στρέφει προς τον εαυτό του τις διάνοιες αυτών των ομολογούντων χριστιανών, ενεργώντας με τη

δύναμή του, με τα σημεία του και με τερατουργίες ψεύδους, για να τους στερεώσει στην παγίδα του. Άλλους τους εξαπατά με τον έναν τρόπο και άλλους με άλλον. Έχει ετοιμάσει διαφορετικές πλάνες, για να επηρεάζει διαφορετικές διάνοιες. Μερικοί ατενίζουν με φρίκη μια πλάνη, ενώ δέχονται πρόθυμα μια άλλη. Ο Σατανάς εξαπατά μερικούς μέσω του Πνευματισμού. Έρχεται επίσης ως άγγελος φωτός και εξαπλώνει την επιρροή του σε όλη τη χώρα μέσω ψευδών αναμορφώσεων. Οι εκκλησίες υπερηφανεύονται και θεωρούν ότι ο Θεός εργάζεται θαυμαστά υπέρ αυτών, ενώ πρόκειται για το έργο άλλου πνεύματος. Ο ενθουσιασμός θα σβήσει και θα αφήσει τον κόσμο και την εκκλησία σε χειρότερη κατάσταση από πριν.»

«Είδα ότι ο Θεός έχει ειλικρινή τέκνα μεταξύ των κατ' όνομα Αντβεντιστών και των πεπτωκυών εκκλησιών, και προτού εκχυθούν οι πληγές, λειτουργοί και λαός θα κληθούν να εξέλθουν από αυτές τις εκκλησίες και θα δεχθούν με χαρά την αλήθεια. Ο Σατανάς το γνωρίζει αυτό· και προτού δοθεί η μεγάλη κραυγή του τρίτου αγγέλου, εγείρει μια διέγερση μέσα σε αυτά τα θρησκευτικά σώματα, ώστε εκείνοι που έχουν απορρίψει την αλήθεια να νομίσουν ότι ο Θεός είναι μαζί τους. Ελπίζει να εξαπατήσει τους ειλικρινείς και να τους οδηγήσει να νομίσουν ότι ο Θεός εξακολουθεί ακόμη να εργάζεται υπέρ των εκκλησιών. Αλλά το φως θα λάμψει, και όλοι όσοι είναι ειλικρινείς θα εγκαταλείψουν τις πεπτωκυές εκκλησίες και θα λάβουν τη θέση τους μαζί με το υπόλοιπο». Early Writings, 258–261.